

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาการบาดเจ็บของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2551 โดยเก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บาดเจ็บทุกรายที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากทุกสาเหตุที่เข้ารับการรักษาของโรงพยาบาลลำพูน ย้อนหลัง 3 ปี ระหว่าง ปี พ.ศ.2549 – 2551จำนวน 9,693 11,056 และ 11,223 ราย ตามลำดับ รวมจำนวนทั้งหมด 31,972 ราย เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สร้างขึ้นจากแบบบันทึกการเฝ้าระวังการบาดเจ็บ (IS: Injury Surveillance) และการทบทวนวรรณกรรม โดยใช้บันทึกข้อมูลผู้บาดเจ็บทุกรายที่เข้ารับการรักษาของโรงพยาบาลลำพูน จำแนกกลุ่มของการบาดเจ็บเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ กลุ่มที่ 1 คือ การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการชนส่ง (สาเหตุที่ 1) กลุ่มที่ 2 คือ การบาดเจ็บอื่นๆ (สาเหตุที่ 2 - 19) วิเคราะห์การกระจายของการเกิดการบาดเจ็บ โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ และอัตราการบาดเจ็บตามเวลา บุคคล และสถานที่ ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุภาพรวม 19 สาเหตุของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลลำพูน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2549 - 2551

การเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรวมทั้ง 19 สาเหตุของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลลำพูน ระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบผู้บาดเจ็บจำนวน 9,693 11,056 และ 11,223 ราย ตามลำดับ

พบว่า สาเหตุการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุที่มีอัตราการบาดเจ็บสูงสุด 5 ลำดับแรก ของโรงพยาบาลลำพูน ปี พ.ศ. 2549 – 2551 ตามลำดับ ดังนี้ อุบัติเหตุการชนทางบก จำนวน 3,012 3,679 และ 3,850 ราย ตามลำดับ อุบัติเหตุพลัดตก หรือหกล้ม จำนวน 2,152 2,646 ราย และ 2,807 ราย ตามลำดับ อุบัติเหตุสัมผัสแรงเชิงกลของวัตถุสิ่งของ จำนวน 2,270 2,524 และ 2,556 ราย ตามลำดับ อุบัติเหตุสัมผัสแรงเชิงกลของสิ่งมีชีวิต จำนวน 1,020 1,020 และ 948 ราย ตามลำดับ และการถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 609 ราย 639 ราย และ 580 ราย ตามลำดับ

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ที่มีอัตราการบาดเจ็บสูงสุด 5 ลำดับแรก ของผู้ที่เข้ารับ การรักษาที่ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลลำพูน จำแนกตามบุคคล เวลา สถานที่ ปี พ.ศ. 2549 - 2551

สาเหตุการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่ามีอัตราการบาดเจ็บสูงสุดจาก 5 ลำดับแรก ดังนี้

สาเหตุที่ 1 อุบัติเหตุการขนส่งทางบก

ผลการศึกษากการเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่ามีจำนวนผู้บาดเจ็บ เท่ากับ 3,012 3,636 และ 3,801 ราย ตามลำดับ

1. ด้านบุคคล

การเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุขนส่งทาง ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลลำพูน ระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายจำนวน 1,887 2,312 และ 2,373 ราย ตามลำดับ เพศหญิง จำนวน 1,125 1,367 และ 1,477 ราย ตามลำดับ สัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิงทั้ง 3 ปี เท่ากับ 2 : 1

อายุของผู้บาดเจ็บ เป็นกลุ่มอายุ 20- 24 ปี มีจำนวนผู้บาดเจ็บสูงสุด เท่ากับจำนวน 525 580 และ 557 ราย ตามลำดับ

อาชีพของผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงาน บาดเจ็บมากที่สุด จำนวน 1,527 1,782 และ 1,999 ราย ตามลำดับ รองลงมา เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 638 798 และ 819 ราย ตามลำดับ

พฤติกรรมเสี่ยง ของผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก พบว่าผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2,562 3,197 และ 2,880 ราย ตามลำดับ และเป็นกลุ่มที่ไม่ใช้ยา / สารเสพติด จำนวน 2,717 3,665 และ 3,539 ราย ตามลำดับ

พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการสวมหมวกนิรภัยส่วนใหญ่พบผู้บาดเจ็บในกลุ่มที่ไม่สวมหมวกนิรภัย จำนวน 2,530 3,359 และ 3,265 รายตามลำดับ ตามลำดับพฤติกรรมเสี่ยงด้านการคาดเข็มขัดนิรภัย พบผู้บาดเจ็บในกลุ่มที่ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย มากที่สุด จำนวน 2,852 3,440 และ 3,617 รายตามลำดับ

สถานะผู้บาดเจ็บ พบว่ากลุ่มที่ขับขี่ยานพาหนะมีผู้บาดเจ็บสูงสุด จำนวน 2,407 2,957 และ 3,090 ราย ตามลำดับ ประเภทพาหนะของผู้บาดเจ็บ ส่วนใหญ่เป็นรถจักรยานยนต์ ผู้บาดเจ็บจำนวน 2,628 3,240 และ 3,362 ราย ตามลำดับ พบว่าลักษณะการเกิดการบาดเจ็บส่วนใหญ่เกิดจาก

การถูกชนหรือชนกับพาหนะอื่น มีผู้บาดเจ็บ จำนวน 1,737 1,902 และ 1,974 ราย ตามลำดับระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บ พบการบาดเจ็บสูงสุด คือ ระดับเล็กน้อย (AIS 1) จำนวน 2,214 ราย 2,654 ราย และ 2,768 ราย ตามลำดับ ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด คือ บริเวณแผลแตกหรือแยกของผิวหนัง จำนวน 1,830 1,296 และ 998 ราย ตามลำดับ

2. ด้านเวลา

การเกิดการบาดเจ็บของอุบัติเหตุการขนส่งทางบก จำแนกตามพบว่าเวลาที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด ระหว่างเวลา 18.01- 21.00 น.จำนวน 694 824 และ 920 ราย ตามลำดับ เดือนที่เกิดการบาดเจ็บพบว่า ใกล้เคียงกันเกือบทุกเดือน แต่เดือนที่มีอัตราการบาดเจ็บเฉลี่ยสูงสุด คือ เดือนมกราคม จำนวนผู้บาดเจ็บ เท่ากับ 361 285 และ 359 ราย ตามลำดับ

3. ด้านสถานที่

การเกิดการบาดเจ็บของอุบัติเหตุการขนส่งทางบก จำแนกตามสถานที่เกิดการบาดเจ็บพบว่า สถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด คือถนนหรือทางหลวง จำนวนผู้บาดเจ็บเท่ากับ 2,877 3,506 และ 3,613 ราย ตามลำดับ อำเภอเมืองลำพูนเป็นอำเภอที่พบการบาดเจ็บมากที่สุด จำนวน 2,377 2,015 และ 2,991 ราย ตามลำดับ

สาเหตุที่ 2 อุบัติเหตุพลัดตก หรือหกล้ม

ผลการศึกษาการเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุพลัดตก หรือหกล้ม ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่ามีจำนวนผู้บาดเจ็บ เท่ากับ 2,152 2,646 และ 2,807 ราย ตามลำดับ

4. ด้านบุคคล

การเกิดการบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุพลัดตกหรือหกล้ม ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ระหว่าง ปี พ.ศ.2549 - 2551 จำแนกตามเพศ พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย จำนวน 1,208 1,413 และ 1,479 ราย ตามลำดับ เพศหญิง จำนวน 944 1,233 และ 1,328 ราย ตามลำดับ สัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิง ในปี 2549 เท่ากับ 1.2 : 1 และมีสัดส่วนเท่ากันในปี 2550 - 2551 เท่ากับ 1.1 : 1

อายุของผู้บาดเจ็บพบว่า ส่วนใหญ่พบในกลุ่มอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี จำนวน 624 749 และ 823 ราย ตามลำดับ ผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 901 1,097 และ 1,125 ราย

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2,100 2,611 และ 2,401 ราย ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมด้านการใช้ยา/สารเสพติด พบว่าส่วนใหญ่ไม่ใช้ยา/สารเสพติด จำนวน 2,151 2,643 และ 2,499 ราย ตามลำดับ

พบระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บส่วนใหญ่ อยู่ในระดับเล็กน้อย (AIS 1) จำนวน เท่ากับ 1,301 1,683 และ 1,842 ราย ตามลำดับ ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บสูงสุด คือ บริเวณ แขน ขา มือ เท้า เขิงกราน ไหล่ จำนวน 1,005 1,418 และ 1,603 ราย ตามลำดับ

5. ด้านเวลา

การบาดเจ็บจากพลัดตกหรือหกล้ม จำแนกตามเวลาพบการบาดเจ็บสูงสุดระหว่าง เวลา 15.01- 18.00 น. จำนวน 563 ราย 706 ราย และ 705 ราย ตามลำดับ ส่วน เดือนที่มีผู้บาดเจ็บเฉลี่ย สูงสุด คือ เดือนสิงหาคม จำนวนเท่ากับ 260 265 และ 537 ราย ตามลำดับ

6. สถานที่

สถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการพลัดตกหรือหกล้ม พบว่าสถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด คือ บ้าน บริเวณบ้าน จำนวนเท่ากับ 1,502 1,850 และ 2,005 ราย ตามลำดับ ส่วน อำเภอเมืองลำพูน มีผู้บาดเจ็บสูงสุด จำนวน 1,645 2,022 และ 2,101 ราย ตามลำดับ

สาเหตุที่ 3 อุบัติเหตุการสัมผัสหรือถูกกระทบกระแทกด้วยแรงเชิงกลของวัตถุสิ่งของ

ผลการศึกษาก่อเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการสัมผัสหรือถูกกระทบกระแทกด้วยแรงเชิงกลของวัตถุสิ่งของ ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่า มีจำนวน เท่ากับ 2,270 2,524 และ 2,556 ราย ตามลำดับ

7. ด้านบุคคล

การเกิดการบาดเจ็บจากจากอุบัติเหตุการสัมผัสหรือถูกกระทบกระแทกด้วยแรงเชิงกลของวัตถุสิ่งของ ของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ.2549 - 2551 จำแนกตามเพศ พบว่า จำนวนการบาดเจ็บของเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย จำนวน 1,813 1,866 และ

1,867 ราย ตามลำดับ เพศหญิง จำนวน 708 687 และ 689 ราย ตามลำดับ คิดเป็น สัดส่วนเพศชาย ต่อเพศหญิงเท่ากับ 2.5:1 2.7:1 และ 2.8:1 ตามลำดับ

อายุของผู้บาดเจ็บพบว่า มีจำนวนที่สูงใกล้เคียงกัน ใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่น วัยกลางราย และสูงอายุ กลุ่มที่มีจำนวนผู้บาดเจ็บเฉลี่ยสูงที่สุดคือ กลุ่มอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี จำนวน 232 223 และ 250 ราย ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพของผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงาน มีจำนวนเท่ากับ 1,090 1,199 และ 1,234 ตามลำดับ

พฤติกรรมเสี่ยง พบว่าผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวนเท่ากับ 2,228 2,474 และ 2,247 ราย ตามลำดับ ด้านการใช้ยา / สารเสพติด พบว่าผู้บาดเจ็บเป็นกลุ่มที่ไม่ใช้ยา/สารเสพติด จำนวน 2,268 2,522 และ 2,300 ราย ตามลำดับ

ระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บ พบสูงสุด คือ ระดับเล็กน้อย (AIS 1) จำนวนผู้บาดเจ็บ 1,731 1,980 และ 1,902 ราย ตามลำดับ ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ มากที่สุด คือ บริเวณแผลแตก หรือแยกของผิวหนัง จำนวน 1,468 1,481 และ 1,261 ราย ตามลำดับ

8. ด้านเวลา

เวลาของการเกิดการบาดเจ็บพบมากระหว่าง เวลา 15.01- 18.00 น. โดยพบการบาดเจ็บ สูงสุด จำนวน 585 648 และ 697 ราย ตามลำดับ เดือนที่เกิดการบาดเจ็บมีจำนวนผู้บาดเจ็บใกล้เคียงกัน เดือนพฤษภาคมมีค่าเฉลี่ยผู้บาดเจ็บ สูงสุด จำนวนเท่ากับ 240 225 และ 254 รายตามลำดับ

9. ด้านสถานที่

สถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุการสัมผัสหรือถูกกระทบกระแทกด้วยแรงเชิงกลของวัตถุสิ่งของ พบว่าจุดที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด คือ บ้าน บริเวณบ้าน จำนวนผู้บาดเจ็บ 1,325 1,368 และ 1,432 ราย ตามลำดับ ส่วนเขตอำเภอเมืองลำพูนจำนวนผู้บาดเจ็บสูงสุด 1,865 2,063 และ 2,001 ราย ตามลำดับ

สาเหตุที่ 4 อุบัติเหตุการสัมผัสกับแรงเชิงกลของสิ่งมีชีวิต

ผลการศึกษาการเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการสัมผัสกับแรงเชิงกลของสิ่งมีชีวิตของผู้ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ. 2549 - 2551 พบว่ามีจำนวนผู้บาดเจ็บ 1,020 1,020 และ 948 ราย ตามลำดับ

1. ด้านบุคคล

พบเพศชายและเพศหญิง ใกล้เคียงกัน เพศชายจำนวน 545 534 และ 458 ราย ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง เท่ากับ 475 486 และ 490 ราย สัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิงในปี 2549 - 2550 เท่ากับ 1.1 : 1 เท่ากันปี 2551 เท่ากับ 1 : 1.2 ส่วนใหญ่พบในอายุ 5-9 ปี จำนวน 167 172 และ 116 ราย

กลุ่มผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เป็นกลุ่มที่มีการบาดเจ็บสูงสุด จำนวน 339 349 และ 294 ราย ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,005 981 และ 864 ราย ตามลำดับ พบว่าผู้บาดเจ็บที่ไม่ใช่ยา/สารเสพติด จำนวน 1,017 1,001 และ 865 ราย ตามลำดับ

ระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บ พบสูงสุด คือระดับเล็กน้อย (AIS 1) มีจำนวน 979 975 และ 909 ราย ตามลำดับ ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ มากที่สุด คือ บริเวณแผลแตกหรือแยกของผิวหนัง จำนวน 896 901 และ 585 ราย ตามลำดับ

2. ด้านเวลา

เวลาที่เกิดการบาดเจ็บพบว่าเวลา 15.01- 18.00 น. เกิดการบาดเจ็บสูงสุด จำนวนเท่ากับ 322 347 และ 272 ราย ตามลำดับ ส่วนเดือนที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุดคือ เดือน มีนาคม จำนวนผู้บาดเจ็บ 112 141 และ 154 ราย ตามลำดับ

3. ด้านสถานที่

สถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด คือ บ้าน บริเวณบ้าน จำนวนผู้บาดเจ็บ 678 684 และ 639 ราย ตามลำดับ ส่วนเขตอำเภอเมืองลำพูนมีจำนวนผู้บาดเจ็บสูงที่สุด จำนวน 878 869 และ 819 ราย ตามลำดับ

สาเหตุ 16 ถูกทำร้าย (สาเหตุการบาดเจ็บลำดับที่ 5 ในการศึกษาครั้งนี้)

ผลการศึกษาการเกิดการบาดเจ็บจากการถูกทำร้าย ที่เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำพูน ของปี พ.ศ.2549 - 2551 พบว่ามีจำนวน 609 639 และ 579 ราย ตามลำดับ

1. ด้านบุคคล

พบเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายได้รับบาดเจ็บ จำนวน 482 491 และ 418 ราย ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง จำนวน 127 148 และ 162 ราย ตามลำดับ สัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิง เท่ากับ 3.7 : 1 3.3 : 1 และ 2.6 : 1 ตามลำดับ ส่วนอายุของผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 20 - 24

ปี จำนวนผู้บาดเจ็บ 130 116 และ 110 ราย ตามลำดับ ใกล้เคียงกับอายุ 15-19 ปี จำนวน 108 123 และ 110 ราย ตามลำดับ

อาชีพของผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน จำนวน 409 399 และ 342 ราย ตามลำดับ รองลงมาเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 91 112 และ 111 ราย ตามลำดับ

ผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มไม่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 407 464 และ 354 ราย ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมด้านการใช้ยา/สารเสพติด กลุ่มผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่ไม่ใช้ยาหรือสารเสพติดใดๆ จำนวน 595 630 และ 531 ราย ตามลำดับ

ระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บส่วนใหญ่อยู่ในระดับเล็กน้อย (AIS 1) จำนวน 489 511 และ 469 ราย ตามลำดับ ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ พบมากบริเวณแผลแยกแตกของผิวหนัง จำนวน 464 276 และ 236 ราย ตามลำดับ

2. ด้านเวลา

การเกิดการบาดเจ็บ จำแนกตามเวลาพบว่าส่วนใหญ่เกิดการบาดเจ็บช่วง เช้าและดึก คือ เวลา 18.01 - 21.00 น. จำนวนผู้บาดเจ็บ 141 166 และ 124 ราย ตามลำดับและสูงสุดในช่วง เวลา 21.01 - 24.00 น จำนวน 171 173 และ 165 ราย ตามลำดับ ส่วนเดือนที่มีจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บสูงที่สุดคือ เดือนมีนาคม เท่ากับ 91 69 และ 63 ราย ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับเดือนเมษายน 65 92 และ 65 ราย ตามลำดับ

3. ด้านสถานที่

การเกิดการบาดเจ็บจากการถูกรถทำร้าย จำแนกตามสถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บพบว่าสถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บสูงสุด คือ บ้านบริเวณบ้าน จำนวน 206 234 และ 207 ราย ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่เกิดการบาดเจ็บส่วนใหญ่พบเขตอำเภอเมืองลำพูนมีจำนวนผู้บาดเจ็บ จำนวน 516 540 และ 449 ราย ตามลำดับ

1. ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ดังนั้นจึงมีข้อจำกัดเกี่ยวกับระบบจัดเก็บและรายงานข้อมูล ซึ่งยังเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลแบบเก่า ซึ่งข้อจำกัดในการรายงานผลข้อมูล เช่น ข้อมูลด้านวันที่เกิดการบาดเจ็บ และในปี พ.ศ. 2549 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เก็บข้อมูลเสีย ทำให้ข้อมูลบางส่วนอาจขาดหายไป

2. การศึกษาครั้งนี้รวบรวมข้อมูลของการบาดเจ็บเฉพาะผู้ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลลำพูน จึงอาจไม่ครอบคลุมประชากรทั้งหมดที่ได้รับบาดเจ็บของจังหวัดลำพูน ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมการบาดเจ็บที่รับการรักษาในสถานพยาบาลระดับสถานีอนามัย โรงพยาบาลชุมชนในอำเภออื่น หรือโรงพยาบาลเอกชน ที่ไม่ได้ส่งต่อผู้บาดเจ็บมายังโรงพยาบาลลำพูน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ควรเผยแพร่ข้อมูลสถานการณ์การเกิดการบาดเจ็บจาก 5 ลำดับแรก ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการรักษา การวางแผนป้องกันและลดความสูญเสียจากการบาดเจ็บ เช่น การรณรงค์เรื่องความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุจราจร สวมหมวกนิรภัยและการคาดเข็มขัดนิรภัย การจำกัดระดับแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยง นักเรียน วัยรุ่น ผู้ที่ขับขี่จักรยานยนต์ การระมัดระวังการหกล้มในกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็ก การรณรงค์ลดการใช้ความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น และการถูกทำร้ายในกลุ่มเด็กและสตรี

2. สามารถนำข้อมูลการบาดเจ็บไปจัดระบบบริการฉุกเฉินทางการแพทย์ของหน่วยงานในสังกัด และประสานไปยังองค์กรชุมชนได้เพื่อรองรับผู้บาดเจ็บและฉุกเฉิน ตามสาเหตุที่สำคัญของพื้นที่ เช่น เขตพื้นที่ใกล้ถนน/ทางหลวง มีการเตรียมพร้อมของรถฉุกเฉินพร้อมอุปกรณ์ ของหน่วยงานระดับ อปท./อบต. โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเตรียมพร้อมรับผู้บาดเจ็บ

3. หน่วยงานห้องฉุกเฉินควรเตรียมพร้อมทั้งด้านกำลังคน และเครื่องมือ เพื่อรองรับการบาดเจ็บที่แตกต่างตามช่วงเวลา เช่น ในช่วงเทศกาลปี ใหม่ สงกรานต์ มีการเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุชนส่งทางบก ระหว่างเวลา 15.01 - 21.00 น. จึงควรมีการเตรียมพร้อมของหน่วยบริการในช่วงนี้มากที่สุด

4. ควรมีการจัดทำแบบบันทึกข้อมูลการบาดเจ็บจากสาเหตุอื่น ให้มีรายละเอียดมากขึ้น นอกจากสาเหตุจากการเกิดอุบัติเหตุชนส่งทางบก เนื่องจาก แบบเฝ้าระวังที่ใช้ในปัจจุบันเน้นการเกิดอุบัติเหตุการชนส่งทางบกมากกว่า การบาดเจ็บอื่น ๆ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เห็นได้ว่าการบาดเจ็บจากสาเหตุอื่นมีจำนวนค่อนข้างสูง เช่นกัน

5. การรวบรวมและบันทึกข้อมูลการบาดเจ็บ ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลให้สามารถรวบรวมและนำมาใช้บันทึกได้ง่ายกว่านี้ เพื่อลดระยะเวลาในการบันทึก และได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องครบถ้วน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดการบาดเจ็บจากสาเหตุ 5 ลำดับแรกของจังหวัดลำพูน เพื่อเป็นแนวทางการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บจากสาเหตุดังกล่าว ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยที่มุ่งใจให้ประชาชน สวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัยในการขับขี่มากขึ้น ซึ่งยังมีการฝ่าฝืน ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการตรวจจับของตำรวจ และมีข้อบังคับของกฎหมายออกมาบังคับใช้ แต่ประชาชนยังไม่ปฏิบัติตาม
2. การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการพลัดตกหกล้มในกลุ่ม ผู้สูงอายุ เด็ก และกลุ่มที่มีอาชีพขึ้นดั้นลำไย หรือในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต เนื่องจากเป็นปัญหาที่เป็นบริบทของพื้นที่
3. การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บจากการสัมผัสกับแรงเชิงกล ของวัตถุสิ่งของ เช่น ในกลุ่มที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม และการบาดเจ็บจากการเกษตร
4. การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการสัมผัสกับแรงเชิงกลของสิ่งมีชีวิต เช่น ถูกสัตว์กัด ต่อย หรือการดูแลการบาดเจ็บในขั้นต้น เพื่อลดความรุนแรงของการบาดเจ็บ
5. การศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการถูกทำร้าย เช่น ในกลุ่มวัยรุ่น หรือวัยแรงงาน โดยเฉพาะการบาดเจ็บที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มเพศหญิง ของจังหวัดลำพูน เพื่อหาแนวทางการป้องกันการบาดเจ็บจากการถูกทำร้ายต่อไป